

De heerlijke naam Jezus

Ds. D. Rietdijk – Heidelbergse Catechismus Zondag 11

Zingen: Psalm 113: 1, 3
Lezen: Mattheüs 1: 18-25
Zingen: Psalm 72: 2, 7, 9, 10
Zingen: Lofz. v. Maria: 3
Zingen: Lofz. v. Simeon: 1

Vandaag luisteren we naar Zondag 11 van de Heidelbergse Catechismus:

Vraag 29: Waarom wordt de Zoon Gods Jezus, dat is Zaligmaker, genoemd?

Antwoord: Omdat Hij ons zalig maakt en van al onze zonden verlost, daarbenevens, dat bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is.

Vraag 30: Geloven dan die ook aan de enige Zaligmaker Jezus, die hun zaligheid en welvaart bij de heiligen, bij zichzelf of ergens elders zoeken?

Antwoord: Neen zij, maar zij verloochenen met de daad de enige Zaligmaker Jezus, ofschoon zij met de mond in Hem roemen; want van tweeën een: óf Jezus moet geen volkomen Zaligmaker zijn, óf die deze Zaligmaker met waar geloof aannemen, moeten alles in Hem hebben dat tot hun zaligheid van node is.

In deze dienst gaat het over: De heerlijke naam Jezus.

We overdenken drie dingen:

1. Deze naam is door en door Israëlitisch
2. Deze naam wordt gedragen door Gods Zoon
3. Deze naam stelt ons voor een besliste keuze

Gemeente, wij zijn toe aan het tweede geloofsartikel uit onze Twaalf Artikelen. Dat tweede geloofsartikel begint met het woordje 'en'. 'En in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Heere.' Nu hebben kleine woordjes soms een geweldig grote betekenis en een zeer diepe inhoud. Dat is in het tweede artikel van onze Twaalf Artikelen ook zo. Want wij hebben met elkaar gelezen over God de Vader en onze schepping en nu verbindt die geloofsbelijdenis door middel van dat woordje 'en' God de Vader en onze schepping aan God de Zoon en onze verlossing. 'En in Jezus Christus', zo vervolgt onze geloofsbelijdenis de Twaalf Artikelen.

Nu ligt er tussen God de Vader en onze schepping en de belijdenis van God de Zoon en onze verlossing natuurlijk een geweldig diepe kloof. Zo'n diepe kloof, dat wij nauwelijks kunnen beseffen hoe diep die wel is. Want tussen die twee ligt onze val. Wij zijn door God goed en naar Zijn evenbeeld geschapen. Dus als wij God de Vader en onze schepping belijden, dan belijden wij tegelijkertijd de goedheid, de gaafheid en de heerlijkheid van onze schepping.

Als wij nu verder gaan met onze verlossing, moet er een diepe kloof tussen die beide liggen. Onze rebellie tegen God in het paradijs ligt daartussen. Daar spreken de Twaalf Artikelen met geen woord over. Dat noemen ze zelfs niet eens, als ze over God de Vader en onze schepping hebben gesproken.

Maar als wij belijden: 'En in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Heere', dan belijdt u daarmee tegelijkertijd onze diepe val in het paradijs. Tegen die donkere achtergrond van onze val en van onze verlorenheid gaat de naam Jezus des te heerlijker schitteren. Daar schittert de naam van Jezus als een diamant. Zo bedoelen de opstellers van de geloofsbelijdenis dat. 'God de Vader en onze schepping', 'en in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Heere', Die neerdaalde uit de hemel, Die indaalde in onze verlorenheid, om mensen te behouden en te zaligen.

Gemeente, onze catechismus gaat aan God de Zoon en onze verlossing ruime aandacht schenken. Aan God de Vader en onze schepping werden twee Zondagen besteed. Aan God de Heilige Geest en onze heiligmaking worden straks drie Zondagen besteed. Aan God de Zoon en onze verlossing worden niet minder dan negen Zondagen besteed. Die belijdenis krijgt in de catechismus de volle aandacht en een zeer rijke nadruk. Terecht!

1. Deze naam is door en door Israëlitisch

Vandaag gaat het dus over de heerlijke naam Jezus.

Zacharias Ursinus, één van de opstellers van de catechismus, schrijft in zijn Schatboek - het Schatboek is de uitleg van Ursinus zelf over de Heidelbergse Catechismus - bij deze zondagsafdeling, bij de naam Jezus: 'Dat is een korte hoofdsom van het evangelie en tegelijkertijd een schild in alle aanvechtingen.' In de naam van Jezus zit het hele evangelie van de zaligheid opgesloten en het is een schild tegen alle aanvechtingen. Want in de naam Jezus mag de kerk des Heeren een toevlucht vinden om te schuilen.

De kerk van Christus heeft het in alle eeuwen verstaan, dat die naam Jezus de heerlijke naam van Hem is waarin het evangelie als in een korte hoofdsom is samengevat. In de negentiende eeuw dichtte een dichter daarvan: 'Geen naam is er zoeter en beter voor het hart.' Dat is ook zo; het is een heerlijke naam. Alleen moet u dan wel bedenken dat om deze zoete naam te dragen, Jezus bitter lijden en sterven moest en helse smarten dragen, zodat deze naam met recht zoet en beter is dan alle andere namen op deze wereld.

Het is een heerlijke naam die Gods Zoon draagt. Want u moet er op letten dat onze catechismus vraagt: 'Waarom wordt de Zoon van God Jezus, dat is Zaligmaker, genoemd?' Dus de Zoon van God draagt die naam. De naam van Hem en Zijn Persoon staat niet zomaar in het midden van deze wereld tussen allerlei andere religies in, maar Hij staat boven alle religies en al het wereldgebeuren. De Zoon van God draagt de naam Jezus. Hij is de Persoon Die benoemd wordt. Want de menselijke natuur, die Hij uit de maagd Maria heeft aangenomen, daarvan heeft de kerk van alle eeuwen beleden dat dat een onpersoonlijke menselijke natuur is. De Persoon is en blijft de Zoon van God, Die onze menselijke natuur tot Zijn Persoon heeft aangenomen. Die Persoon wordt benoemd, namelijk Jezus!

Als het Kind de naam Jezus draagt, komt dat niet omdat dat een vondst zou zijn van Jozef of van Maria. Die naam Jezus lag al eeuwig vast in de raad van God. Die naam was door de Vader van eeuwigheid al aan Zijn Zoon gegeven om te dragen in deze wereld. God heeft voor de Zaligmaker de naam Jezus gekozen.

In Lukas 1 vindt u die naamgeving. Daar leest u over het bezoek van de engel Gabriël. Gabriël is de engel 'die voor God staat', zo zei hij tegen Zacharias. Die naam betekent: held Gods. Gabriël is afgedaald naar Nazareth, dat nederige stadje in Galilea. Deze engel 'die voor God staat', heeft zeker iets meegedragen van de glans van zijn Schepper. Als hij bij Maria van Nazareth binnenkomt, groet hij haar: *Wees gegroet, gij begenadigde; de Heere is met u; gij zijt gezegend onder de vrouwen* (Luk.1:28).

Als Maria hoort wat de engel tot haar zegt, dan is ze ontroerd vanwege die groetenis. Ze kan het allemaal niet verwerken. Ze weet niet wat ze daar van denken moet. Is dat nu gunstig of is dat ongunstig? Ze is als een eenvoudig en godvrezend meisje bang; ze is niet ouder geweest dan zeventien jaar.

Dan komt Gabriël haar tegemoet met de woorden: *Vreest niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden* (Luk.1:30). Dan noemt hij de bijzondere genade die zij van de Heere zal krijgen: *En zie, gij zult bevrucht worden en een Zoon baren en zult Zijn naam heten Jezus* (Luk.1:31). Hij omschrijft al die heerlijke dingen in de belofte: *Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns koninkrijks zal geen einde zijn* (Luk.1:32-33).

Gij zult Zijn naam heten Jezus. Voor het eerst staat die naam in het Lukasevangelie. Gabriël mag hem doorgeven aan Maria. Deze aankondiging van de beloofde Messias en de betekenis van Zijn naam is heilaanbrengend en verlossing belovend. Het is een heerlijk en goddelijk bevel. *Gij zult Zijn naam heten Jezus.* Dus dat wordt niet aan ons goeddunken overgelaten. Dat wordt niet aan theologische inzichten overgelaten. Dat wordt ook niet aan onze traditie overgelaten. Maar we mogen hier luisteren naar het woord dat de Heere zegt: *Gij zult Zijn naam heten Jezus.*

Let wel, dat is niet alleen maar aan Maria geschied. Dan zou u kunnen zeggen: 'Heeft Maria dat nu zo ontvangen?' Nee, als Mattheüs door de Heilige Geest de pen opneemt, schrijft hij hetzelfde van Jozef. Deze schone geschiedenis beschrijft hoe Jozef overreed wordt in het dilemma waarin hij staat om Maria te verlaten, wat hij verschrikkelijk vindt, maar blijven kan eigenlijk ook niet.

Dan komt de Heere zijn probleem oplossen door middel van diezelfde engel Gabriël. Hij komt bij Jozef in een droom en hij vertelt aan Jozef van het Kind Dat Maria draagt en Dat uit haar geboren zal worden: *Gij zult Zijn naam heten Jezus, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. En dit alles is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen van de Heere gesproken is, door de profeet, zeggende: Ziet, de maagd zal zwanger worden, en een Zoon baren, en gij zult Zijn naam heten Emmanuël; hetwelk is, overgezet zijnde, God met ons* (Matth.1:21-23).

Gemeente, Jozef heeft de opdracht gekregen om dat Jongetje Dat geboren wordt te noemen met de naam Jezus. En dat heeft Jozef gedaan. Het is een bijzondere opdracht vanuit de hemel aan Jozef en Maria geweest, om het Kind Jezus te noemen.

Nu is die naam een nieuwtestamentische vorm van een oudtestamentische naam, namelijk van Jozua. Jezus betekent hetzelfde als Jozua. Dat was een hele gewone naam in Israël, want de naam Jozua of Jezus droegen veel mensen. Deze naam was dus geen uitzondering. In de naamgeving zit dus iets van een verberging, want zo werden veel meer kinderen genoemd. Flavius Josephus zegt in de geschiedschrijving van de joodse opstand wel tien keer dat mensen de naam Jezus droegen. Dat wil dus zeggen dat het een heel gewone naam was. Daar zit iets in van de vernedering van de Heere Jezus. Alleen naarmate het leven van de Heere Jezus verstreek, ging die naam schitteren door het geloof.

De diepte die in die naam zit en het verstaan van *Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden*, werd openbaring van God.

Als wij iets van de zin van die naam willen verstaan, dan moeten we het Oude Testament openslaan. Daar vindt u een bijzonder licht over nieuwtestamentische zaken. Het oudtestamentische gebeuren geeft een verklaring van hetgeen de Heere Jezus op de aarde ging werken. Zo is er in het Oude Testament door twee mensen verklaard wat de Heere Jezus zou gaan verrichten. Er zijn twee mensen in het Oude Testament te vinden, die de naam Jozua dragen. Namelijk Jozua, de zoon van Nun, en Jozua, de zoon van Jozadak. In die personen kunt u de verklaring zien van hetgeen in het Nieuwe Testament in Christus gebeurt.

Jozua, de zoon van Nun, is de helper van Mozes geweest, die ook later het volk Israël uit de woestijn in het land van Kanaän heeft gebracht. Jozua, de zoon van Jozadak, is een hogepriester die het volk samen met Zerubbabel weer teruggebracht heeft uit de ballingschap naar het land van Kanaän, het land van de rust.

Die eerste Jozua, de zoon van Nun, heette oorspronkelijk Hoséa. Dat betekent: verlossing. Maar als Jozua, die dan nog Hoséa heet, als verspieder terugkeert en met Kaleb weigert een kwaad gerucht van het land voort te brengen, dan verandert Mozes de naam Hoséa in Jehosua. De naam Jehosua betekent: de Heere redt, de Heere verlost.

Dat verlossen is van grote betekenis, want dat wil zeggen: ruimte maken. Dat wil zeggen dat deuren die gesloten waren, geopend worden. Gevangenisdeuren gaan open. Uit nood en dood worden mensen verlost. In Psalm 34 vindt u datzelfde woord terug: *Deze ellendige riep, en de HEERE hoorde; en Hij verloste hem uit al zijn benauwdheden* (Ps.34:7). Daar heeft u dat verlossen.

Jozua, de helper van Mozes, kunt u beschouwen als een aanvoerder van het leger van Mozes, als generaal. Want zo vindt u hem in de woestijn al als ze op weg zijn naar Sinaï. Dan is hij met Amalek aan het strijden in de laagte en Mozes, Aäron en Hur zijn op de berg aan het bidden. U kent de geschiedenis wel. Mozes houdt zijn staf omhoog en Jozua wint. En als de arm van Mozes zakt, dan verliest Jozua. Daarom ondersteunen Aäron en Hur Mozes onder zijn armen, om de staf omhoog te heffen.

De tweede keer vindt u hem als hij met Kaleb en de tien andere verspieders uit het land Kanaän terugkomt en zegt dat de Heere het land zeker zal geven aan het volk Israël. 'Hij zal voor ons strijden en wij hoeven niet bezorgd te zijn, want we zullen het land innemen, ondanks alle Enakieten die er te vinden zijn...'

De derde keer vindt u hem als een krijgsheer bij Jericho, bij die sterke vergrendelde poorten en dikke muren. De val van Jericho, de inname van Ai... Jozua gaat voorop, bijt de spits af, schept ruimte.

De Heere is het Die ruimte schept, Die verlost, Die redt van alle vijanden. Dat is de eerste Jozua: Hij redt van alle vijanden. Gemeente, dat is de naam van Jozua. Deze man doet zijn naam eer aan en laat zien dat de Heere redt.

De andere Jozua was de hogepriester die samen met Zerubbabel het volk heeft teruggebracht uit de ballingschap, toen koning Kores de mogelijkheid gaf voor de terugkeer naar Kanaän. Die Jozua de hogepriester is een totaal andere figuur, want het werk van een hogepriester is het verzoenen van de zonden. De hogepriester was de bedienaar van het heiligdom die met bloed inging om verzoening aan te brengen.

In Zacharia 3 vindt u de beschrijving van Jozua de hogepriester die voor de engel des Heeren staat met de satan aan zijn rechterhand. Jozua heeft vuile klederen aan. Zijn priestergewaad is vuil en zijn hogepriesterlijke muts is vuil. Een hogepriester als bedienaar van het heiligdom mocht geen onreine kleding hebben, maar moest zuivere kleding dragen. Zo staat hij voor de engel van God.

Dat is symboliek. Er was een zware schuld te verzoenen, namelijk de schuld van de afgodendienst van Israël. En zonder verzoening zou er geen terugkeer van Israël mogelijk zijn. Satan wijst op die vuile klederen en zegt: 'Dat kan niet, want die hogepriester, in wie het hele volk begrepen is, staat voor God met vuile klederen. Het volk kan dus niet terugkeren.'

Dan zegt de engel des Heeren: *De HEERE schelde u, gij satan! Ja, de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt?* (Zach.3:2) Dan wordt Jozua bevolen om wisselklederen aan te doen, een nieuw priestergewaad, en een nieuwe muts op zijn hoofd te zetten. Een plastisch beeld van de reiniging van de schuld van het volk. De Heere nam de ongerechtigheid van Israël weg en Israël mocht onder de leiding van Jozua terugkeren. Hij nam de schuld op zich. Het statiegewaad mocht hij weer in alle reinheid dragen.

Gemeente, dat zijn de twee Jozua's. De ene verlost van de vijand en de ander verlost van de schuld. Zo is die gewone naam die in Israël gedragen werd, een openbaring vanuit het Oude Testament als degene die verlost van de vijand en die verlost van de schuld van de zonde. Daar staan de twee Jozua's in één Persoon verenigd: Jezus.

Bij de besnijdenis heeft Jozef Hem die naam gegeven. Op de achtste dag moest Hij als een Israëliet worden besneden. Dan geeft Jozef Hem een naam en dan zegt Lukas: 'Dat was de naam die genoemd was eer Hij in het lichaam ontvangen was.' Die naam was dus door de Vader gegeven en Hij krijgt deze naam bij de besnijdenis: Jezus. Deze naam lag van eeuwigheid vast. Bij de besnijdenis van Jezus op de achtste dag is het eerste bloed van Jezus gestort, het bloed dat reinigt van alle zonden en de schuld van de zonde wegneemt.

Gemeente, die naam Jezus draagt Hij op Golgotha, als Hij al de machten en overheden heeft uitgetogen en in het openbaar heeft tentoongesteld. Dan is Hij die Jozua Die alle vijanden overwint, de Voorloper Die ingegaan is in het binnenste heiligdom met Zijn

eigen bloed en Die daar als Voorloper Zijn kerk vertegenwoordigt. Hij brengt hen in de rust en Hij neemt de schuld en de zonde weg. Want op Golgotha heeft Hij, de Zoon van de Allerhoogste, Zichzelf geofferd met een volkomen offerande, Zijn dierbare bloed vergoten, om zondaren zalig te maken.

Jezus, Zaligmaker, de Heere redt, de Heere verlost, de Heere maakt ruimte.

2. Deze naam wordt gedragen door Gods Zoon

Nu wordt die naam door Gods Zoon gedragen. Als Hij komt om te verlossen is dat niet, zoals men dat vaak wil zeggen, van onderdrukking en ongerechtigheid onder de volken en van de verdrukking van de armen door de rijken en dergelijke dingen meer. Natuurlijk is dat ongerecht en vanzelfsprekend heeft de kerk daartegen te betuigen, want ongerechtigheid is nooit uit God.

Maar daar is Jezus niet voor gekomen. Want al de ellende in deze wereld heeft een worteloorzaak in wat anders. Dat heeft niet zijn wortels in het materiële misbruik van rijkdom en van macht, maar die wortel ligt in de val, waarvan dat woordje 'en' van onze catechismuszondag getuigt. Christus is gekomen als Jezus, als Degene Die redt en Die verlost van de zonde. Want waarom wordt de Zoon van God Jezus, dat is Zaligmaker, genoemd? Omdat Hij ons zalig maakt en ons van al onze zonden verlost. Dat raakt de wortel van ons leven. Dat vernieuwt de mens.

Gemeente, de Heere Jezus is gekomen om te verlossen van de schuld, maar ook van de macht van de zonden, door middel van Zijn bitter lijden en sterven. Door Zijn verdienste is Hij Verlosser. Door Zijn volbrachte arbeid is Hij de Verlosser Die verlossen kan van de macht van de vijanden, Die ruimte maakt en in de eeuwige rust voert, Die verlost van schuld en straf en Die recht geeft op het eeuwige leven.

Dat heeft Hij verworven, maar Hij deelt het ook uit. Jozua heeft Israël niet in de woestijn laten zitten en gezegd: 'Als je nu zo en zo doet, dan kom je er wel.' Nee, hij is voorgegaan en hij heeft ze meegenomen. Zo is het met de Heere Jezus ook. Hij is het Die verlossing schenkt aan al Zijn volk. Hij zal het verbond met hen in eeuwigheid bewaren. Hij is het Die door Zijn eeuwige Geest en door Zijn Woord mensen uit de macht van de zonde verlost. Dan moet u uw zonden loslaten. Dan mág u ze loslaten. Dan worden ze u tot vijanden. Jezus maakt zalig. Hij is het, Die van het grootste kwaad verlost en brengt tot het hoogste goed. Hij brengt terug in de gemeenschap met God.

Dat doet Hij Zelf. Het is niet zo dat de Heere Jezus een soort depot heeft aangebracht van genade en van verlossing en dat wij daar uit kunnen putten. Het is andersom. Hij deelt uit en geeft van de menigerlei genade Gods. Dat doet Hij door Zijn eeuwige Geest. Daarvoor is Hij opgestaan uit de doden, overgeleverd voor onze zonden, opgewekt om onze rechtvaardigmaking. De apostel Paulus zegt hierover: 'Hij is dood geweest, maar Hij stond op uit de dood en verrees uit het graf en is ten hemel gevaren om uit te delen datgene wat Hij verworven heeft.' Zo is Hij Jezus, een volkomen Zaligmaker.

Het staat in de tegenwoordige tijd. Het staat in het heden, in het nu. 'Omdat Hij ons zalig maakt - tegenwoordige tijd - en van alle zonden verlost.' Dat doet Hij vanuit de hemel

door Zijn Geest en Woord en door de voorbeding bij de Vader. Hij is Degene Die voorbidt voor de Zijnen, ook voor degenen die nog toegebracht moeten worden. Hij is het Die bidt voor al Zijn kinderen en Die blijft bidden totdat de laatste zal zijn toegebracht.

Nu zegt onze catechismus erbij: 'Denk erom, daarbenevens, dat bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is.' In geen enkele andere religie of andere persoon of denkwijze is zaligheid te vinden. Petrus, die voor de hoge raad staat, nadat hij de kreupel aan de Schone Poort genezen heeft, zegt in zijn belijdenis voor de hoge raad van Israël: *En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden* (Hand.4:12). Het is een les dat er geen andere naam gegeven is tot zaligheid die u leren moet. Dat er maar één naam overblijft en die ene naam is dan ook voldoende. Want die is zo volkomen, dat Hij een totaal verloren mens, die gebonden ligt in schuld en zonde, zalig maakt om niet. Dat moet u leren.

Gemeente, daarom worden al uw werken en al uw ervaringen, hoe zoet ook, u ontnomen. Daarom is het nodig dat de Heere al de wegen die u inslaat voor uw behoudenis, afsnijdt. Want er is maar één naam onder de hemel gegeven en de zaligheid is in geen ander, maar die is in de enige naam Jezus. Waar u het ook overal zoekt, buiten Hem zoekt u tevergeefs.

De vraag is of u in waarheid zoekt. De vraag is of u werkelijk zo bewogen bent over het heil van uw ziel, die kostelijk is voor God, dat u zoekt naar de weg tot de zaligheid. De herders gingen op weg en zochten het Kind, liggende in de kribbe. Zoekt u Hem? Of kunnen we het nog voldoende stellen met onszelf, met ons leven op aarde, zo hier en daar wat kritiek hebben en zo met de kerk des Heeren meereizen? Dan is het voor eeuwig verloren. Dat is de boodschap vandaag. Want als er staat dat de zaligheid in geen ander is, dan staat daar tegenover dat alles wat buiten die ene naam is, voor eeuwig verloren is.

Dat is geen harde boodschap, maar dat is de waarheid. Dat is in liefde gebracht, opdat u nu zou gaan zoeken, om in Hem gevonden te worden en in Hem geholpen te worden. In Hem, Wiens naam Jezus is, de Enige Die u kan verlossen van het verderf, Die u bevrijden kan van de schuld, Die u verlossen kan van alle macht van satan en van zonde. Buiten Hem is er geen naam onder de hemel gegeven.

Toen Petrus bij die kreupel man aan de Schone Poort kwam, zei hij tegen die man: *Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u*. Dat wil zeggen dat het enige wat Petrus had, hij ook gaf. Wat was dat ene van Petrus? *In de naam van Jezus Christus, de Nazarener, sta op en wandel!* (Hand.3:6)

U zegt misschien: 'Maar dat kan toch zomaar niet tegen een mens gezegd worden, want per slot van rekening...' en dan gaan we redeneren. Petrus zegt tegen de man die kreupel aan de poort zit en zijn hand ophoudt: *In de naam van Jezus Christus, de Nazarener, sta op en wandel!* En hij stond op en volgde de apostelen de tempel door en hij was springende en God lovende. Als u zich ooit mocht afvragen: 'Was dat wel een zaligmakend geloof?', dan mag ik u zeggen: 'Ja, dat was het, want een tijdgeloof

verheerlijkt God niet. En een wondergeloof verheerlijkt God ook niet. Maar het waar zaligmakend geloof eindigt in God.'

Petrus zegt van hem: 'Hij was springende met voeten die eerst verlamd waren. En in de naam van Jezus Christus staat deze gezond voor u.' Dat is het geloof dat de naam Jezus voldoende is. Die naam is zo rijk en zo groot dat de verloren mens van het ene ogenblik op het andere gezaligd wordt.

Wilt u er nog meer horen? Die man die aan het kruis hing, naast Jezus. Dat is ook niet zo'n beste geweest, misschien wel een roofmoordenaar. Tegen hem wordt gezegd: *Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn* (Luk.23:43). 'Ja maar...' Laat dat 'ja maar' nu maar zitten, want wat in Hem is, is voldoende. Alles wat u mee wilt brengen telt niet mee. U zult het moeten laten vallen.

Er komt een ogenblik in ons aller leven, dan moet u alles laten vallen wat u heeft, en dan blijft er maar één naam over. Dat is die naam waarvan die dichter gezongen heeft, waarvan ik in het begin sprak: 'Geen naam die zoeter en beter is voor 't hart, dan die enige naam van Christus, de naam van Jezus!'

Gemeente, ik geef u het voorbeeld van een koffertje dat we op de levensweg meenemen en dat we straks open moeten doen als we bij de Heere zullen staan. Dan moeten we onze bezittingen uitstallen en als er dan niks anders in zit dan uw leven, dan is het verloren. Maar als nu dat paspoort, getekend door Jezus' bloed, er in zit, dan is het voor eeuwig behouden. Dan heeft u niets méér nodig, want dat is voor eeuwig genoeg.

Dan is er die overgave aan het Woord van God. Dan laat u alles los wat u eerst zo graag vast wilde houden, waarop u uw betrouwen stelde en uw hoop gevestigd had. Dan kunt u loslaten en tenslotte uzelf loslaten, om niets over te houden dan Jezus alleen.

Dan heeft u ook alles. Als de kerk bidt, dan bidt ze om Jezus. We zeggen het misschien allemaal aan het einde van ons gebed: 'Om Jezus' wil.' Maar is het een dode formule of is het een levende pleitgrond? Daar gaat het om. Met een dode formule kunt u niet voor God verschijnen, maar een levende pleitgrond: 'Om Jezus' wil', dat is de bronader van alle goeds en de fontein van alle genade. Bij Hem is alles te vinden.

Daarom stelt die naam ons ook voor een besliste keus. Dat is ons derde aandachtspunt.

Voor we daarop letten, zingen we uit de Lofzang van Maria het derde vers:

Hoe heilig is Zijn naam!
Laat volk bij volk te zaâm
Barmhartigheid verwachten;
Nu Hij de zaligheid,
Voor die Hem vreest, bereidt,
Door al de nageslachten.

3. Deze naam stelt ons voor een besliste keuze

'Geloven dan die ook aan de enige Zaligmaker Jezus, die hun zaligheid en welvaart bij de heiligen, bij zichzelf of ergens elders zoeken?' Dan begrijpt u dat het om de Roomse kerk gaat. Heiligen, onze zaligheid en welvaart...

Let u op dat woordje 'welvaart' dat erbij staat. Het gaat dus niet alleen om uw zaligheid, uw eeuwige behoudenis, maar het gaat ook om de welvaart hier, om uw welzijn op aarde.

Waar zoeken we onze zaligheid en welvaart? Zoeken we dat, zoals de Roomse kerk, bij de heiligen? Waar komt dat vandaan, die heiligenverering? Het komt uit de oude kerk. In die gemeenten waren voornamelijk christenen die een grote plaats hadden. Zij deden ook voorbeding voor degene die bij hen kwamen. Zelfs na hun overlijden werd hun voorbede gevraagd en in de catacomben staan platen met het 'ora pro nobis' erop: 'bid voor ons.' De heiligendagen zijn de dagen van de martelaars in de kerk die op een bepaalde datum hun bloedgetuigenis hebben afgelegd. Met hun bloed verzegelden zij hun belijdenis. Men ging die dagen vieren. Heiligen werden vereerd en aanbeden en werden zo tot voorbidders van de kerk.

Deze vraag is dus een protest tegen Rome. De catechismus doet dat in deze Zondag voor het eerst en ze zal het nog meer doen. Maar, gemeente, wil ons protest tegen Rome zin hebben, dan zult u zeker moeten zijn dat u uw zaligheid niet bij heiligen, bij uzelf of ergens anders zoekt. Want anders heeft dat protest tegen Rome totaal geen zin. Dus het gaat erom wat wij doen!

Luther zei: 'Als je mij opensnijdt, komt er een paap uit.' Dus Luther kende zichzelf, zodat hij zei: 'Je moet van mij niet al te veel verwachten, want ik ben zo weer op de weg om het van mezelf of van heiligen te verwachten.' Ziet u dat wij het zo vaak bij onszelf zoeken? Gemeente, wat is het ontzettend erg dat wij het telkens maar bij onszelf gaan zoeken. We beginnen altijd bij onszelf. Hoe komt dat toch? Omdat die enige naam niet ons levensfundament is.

Ook niet door de heiligen. Wij hebben dan misschien niet de heiligen zoals Rome, maar wij hebben andere heiligen. Als zij ons een schouderklopje geven, dan geloven we het wel weer.

Niet bij de heiligen, noch bij iets anders. Wat hebben wij een hoop dingen om ons vertrouwen op te stellen, buiten die enige naam. Wat is het een belediging voor die enige naam die onder de hemel is gegeven tot zaligheid. Wat is het een belediging voor de Vader Die die enige naam gegeven heeft. Gelukkig is de mens die de grootheid van die naam heeft leren kennen en die Hem gaat aanbidden in verwondering, die al het zijne mag verliezen en als een arm, verloren mens telkens opnieuw aan de voeten van Jezus terecht mag komen om uit Hem alleen te ontvangen wat voor dit en het toekomstige leven nodig is.

'Want van tweeën één: óf Jezus moet geen volkomen Zaligmaker zijn, óf die deze Zaligmaker met waar geloof aannemen, moeten alles in Hem hebben, dat tot hun zaligheid van node is.' Zij vinden ook alles in Jezus wat tot hun zaligheid nodig is. Voor tijd en voor eeuwigheid beide. Daar is niemand anders voor nodig. U hoeft er zelf ook niets voor mee te brengen. Zonder geld, zonder prijs, wijn en melk...

Of Jezus moet geen volkomen Zaligmaker zijn. Het is van tweeën een: alles of niets. Zo staan de zaken erbij.

Gemeente, het is dus één van twee: óf een volkomen Zaligmaker Die alles geeft wat wij tot zaligheid nodig hebben óf Hij is een onvolkomen Zaligmaker. Eén van twee!

Wat is Hij voor u? Daar is bij Hem een welkom. Hij heeft gezegd: *Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen* (Joh.6:37). Hij is door de Vader gezonden in deze wereld als Jezus, opdat Hij Zijn volk zou zalig maken van hun zonden.

U zegt dan misschien: 'Ja, maar dat doet Hij bij Zijn volk.' U moet de zaken niet om gaan keren. U moet niet eerst weten of u tot Zijn volk hoort en dan de zondevergeving van Hem verwachten, want zo gaat dat niet. Als u Hem kent en bemint en als de armen van het geloof, dat de Heilige Geest ontsteekt in het hart, om Hem worden heengeslagen, dan omhelst u Christus en neemt u al Zijn verdiensten aan. Dát is Zijn volk. Dat zijn al de Zijnen. Dat zijn de schapen Zijner weide die Hij voedt en weidt.

Hij is het Lam van God, Dat de zonde der wereld wegneemt.

Gemeente, hebt u als een arm, verloren mens die geen waarde meer had, die met alles vastgelopen was, gebogen voor dit Lam van God, dit Lam Dat de zonden der wereld wegneemt? Want zo komen ze. Zo buigen ze zich voor Hem neer. Zo vindt u ze aan Zijn voeten.

In het Nieuwe Testament, in de evangeliën, waar Zijn leven beschreven wordt, vindt u de zondaren aan Zijn voeten neergeknield. En Hij heeft ze geholpen, allemaal. 'Mijn zoon, mijn dochter, uw zonden zijn u vergeven!' Hij is nog Dezelfde. Als u schuld hebt en tekort in alle dingen ziet, als u weet dat u zo voor God niet bestaan kunt en moet zeggen: 'God, ik kan voor U niet verschijnen', dan is er een naam onder de hemel gegeven, door welke wij moeten zalig worden. Door Hem kan het volkomen. Hij is een Fontein van heil, Die nooit vergaat! Bij Hem is overal een medicijn voor te vinden. Er is geen klacht of nood in uw leven te vinden of Jezus heeft daarvoor een medicijn.

Daar hoeft u niet oud voor te zijn; dat kan ook als je jong bent. Ja, zelfs als je heel jong bent. Er is voor kinderen bij Hem plaats. Jezus is in een stal gekomen als een Kindje, gelegd in de kribbe, opdat Hij ook kinderen zou zalig maken. Hij is ook jong geweest. Ook jongeling in de kracht van de jeugd. Hij is door alle leeftijden heengegaan en Hij heeft verzoening aangebracht voor elke leeftijd. Dus je bent nooit te jong om bij de Heere terecht te komen. Te laat kan wel! Maar je kunt nooit te vroeg zijn.

Dan is er bij Hem een welkom. Zaligmaker wil Hij zijn en Zaligmaker zal Hij zijn, tot de laatste dag. Dan zeggen al Zijn kinderen, en het is hun hartskeuze: 'Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart!' Deze naam alleen. Dan gaat u luisteren onder de preek. Dan gaat u lezen in de Bijbel. Die naam gaat u ontdekken in het Woord. Die gaat u zien in de psalmen. Die gaat u telkens opnieuw op andere wijzen horen. Die naam gaat schitteren. Hoe heilig is Zijn naam! Geen naam is er zoeter en beter voor het hart...

Alleen... u moet wel bedenken: die zoete naam kan ook tot een bitter oordeel leiden. Want als wij niet buigen voor Hem, als Hij niet ons levensfundament wordt, als onze hoop niet alleen op Zijn werk is gebouwd, dan moet u bedenken dat straks de liefde van het Lam, nu oneindig groot, zal toornen. Er staat in de Schrift geschreven dat het Lam van God ons zal ontmoeten als een beer die van jongen beroofd is. Dan zal datzelfde Lam Dat nu zondaren nog in genade aanneemt en zaligt, toornen. Zo groot als Zijn oneindige liefde is, zo groot is

ook Zijn toorn. Want liefde toornt, als ze versmaad wordt. Daarom: geen naam is er zoeter, maar daar past dan wel bij dat we bij Hem gaan zoeken wat tot onze zaligheid nodig is. Bij Hem alléén!

En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden (Hand.4:12).

Amen.

Slotzang: Lofzang van Simeon: 1

Zo laat Gij, Heer', Uw knecht,
Naar 't woord, hem toegezegd,
Thans henengaan in vrede;
Nu hij Uw zaligheid,
Zo lang door hem verbeid,
Gezien heeft, op zijn bede.

Deze preek is eerder gepubliceerd in 'De Heidelbergse Catechismus' van ds. D. Rietdijk en ds. C.G. Vreugdenhil (Kerkenraad Geref. Gem. Rotterdam-Zuidwijk, 2012).